

Verslag van mijn bezoek aan projecten in Noord Sri Lanka.

Zondag 17 februari

Na een aantal dagen bij vrienden in Negombo gelogeerd te hebben ben ik met de bus naar het noorden gereisd. Zuster Chrishani had een bus geregeld, een Easybus, een touringcar met airco. Na een 5 ½ uur durende reis met een lunchstop in Puttalam, kwam ik aan in Mankulam. Ik werd door een van de meisjes opgehaald en bij het huis werd ik hartelijk ontvangen door de andere meiden en de zusters, ook dit keer weer met een bloemenkrans.

Na de thee en wat rust heb ik het toiletgebouw geopend onder begeleiding van de meisjes en de zusters en de moeder van Chrishani. Zij is hier tijdelijk om te helpen, voornamelijk in de keuken als ondersteuning van de helpers. Dit zijn oudere meisjes, die niet verder studeren en de zorg hebben voor de jongere meiden. Ze krijgen hiervoor ook een klein salaris.

Ik voelde me vereerd om de opening te doen. Na het doorknippen van het lint, renden de meiden het toiletgebouw binnen. Een mooi gebouw met 2 toiletgroepen met elk 4 toiletten. Eén toiletgroep is geverfd met felle kleuren, de andere heeft een neutralere kleur. Het zijn prachtige wc's geworden, allemaal hurk wc's. Ik heb aan Sr. Chrishani het bordje van de Horizon overhandigd, ze was er erg blij mee en vond het heel leuk, vooral toen ze hoorde dat de kinderen van onze school op de foto's van het douchegebouw gezocht hadden naar onze schoolnaam.

's Avonds ben ik samen met Sr. Chrishani, Sr. Assumpta mariya, Fr. Mariyadas, de parochiepriester (parish priest) en chauffeur Dina naar Mullaitivu geweest. De ouders van de parochiepriester waren 46 jaar getrouwd. Dit wilde hij graag samen met de zusters en zijn familie vieren met het taartritueel en samen eten. De priester is ook betrokken bij Anna's Home, hij doet daar de missen. Hij woont vlak naast het terrein van het kindertehuis. Bijzonder om dit feestje mee te maken.

Maandag 18 februari

Na een goede nachtrust en een lekker ontbijt zijn Sr. Chrishani en ik op bezoek gegaan bij Fr. Ramesh in Annai illam in Killinochchi. We konden mee met de bus, want de chauffeur moest bij de garage zijn in Killinochchi. Het was een fijn bezoek, goed om hem gezien en gesproken te hebben. Op mijn eerste reis was hij de projectcoördinator.

Op de weg terug heeft de chauffeur nog allerlei dingen voor de bus geregeld en hebben we boodschappen gedaan.

Na de lunch heb ik de school bezocht waar de meisjes naar toe gaan. De klaslokalen zijn sober en het meubilair is sterk verouderd. Voor mij 50 jaar terug in de tijd. Er werd die middag Engels en aardrijkskunde gegeven. De leraren doen dit, naast hun lesgevende taak in de ochtend, om extra bij te verdienen. Het loon is erg laag. Dit zijn voor de kinderen extra lessen naast het gewone programma in de ochtend.

's Avonds was er een mis door de parochiepriester. De kinderen zaten al een hele tijd te wachten. Ze waren al aan het bidden en zingen. Respect voor hen. Zo rustig dat ze bleven. De helpers en Sr. Assumpta mariya maakten alles klaar voor de dienst in de kapel. Toen Fr. Mariyadas kwam, kon de mis beginnen. De oudere meisjes lezen voor en de liederen worden door een van de meisjes ingezet. Iedereen zingt en bidt mee, alles uit het hoofd. Veel herkenning, ondanks dat ik het niet versta. Bijzonder om het mee te maken.

Dinsdag 19 februari

De kinderen waren vrij, fullmoon day. Na het ontbijt de computerles bekeken, die door een leraar gegeven wordt in een gedeelte van de zit/speelkamer. De computerleraar komt speciaal hiernaartoe. Ze hebben 6 verouderde tablets en er zaten 12 lln. De leraar heeft een computer en projecteert de beelden op de muur.

Daarna met een aantal meisjes rondgelopen door het gebouw en overal foto's van gemaakt. Het is een groot gebouw met veel ruimtes.

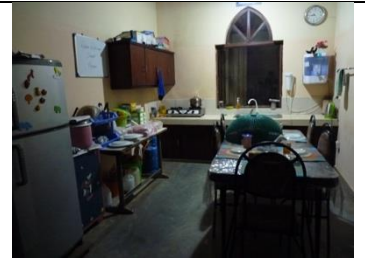
hoofdingang Anna's Home

Anna's Home

patio

keuken

studiezaal

studiezaal

zitkamer met computerklas

computerklas

douches en wc 's binnen

kleedkamer met kasten

slaapzaal

kapel

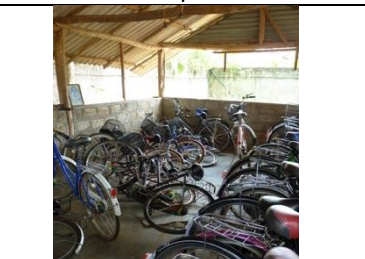
grote keuken: vuurplaats met
schoorsteen

grote keuken: aanrecht

eetzaal

fietsenstalling

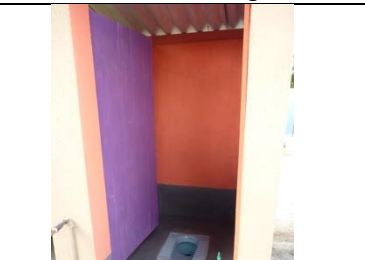
douches

douche(achteraan op foto)- en
toiletgebouw

toiletten

hurktoilet

waslijnen in schuur

waslijnen buiten

speeltuin

Good shepherd bus

De meisjes vonden het prachtig om samen met mij foto's te maken. Ze vonden het leuk om zelf op de foto te worden gezet, maar ook om zelf foto's te maken met mijn camera. Een paar meiden probeerden mij Tamils te leren. Wat een moeilijke taal, de klanken spreken ze heel anders uit. Wat moesten ze lachen toen ze mij hoorden praten in Tamils.

Deze dag was het een beetje feest. Jamira, een Sri Lankaans meisje die met haar ouders in Zwitserland woont werd 4 jaar. Via een local sponsor kennen de ouders Anna's home en ze willen graag dat de meisjes de verjaardag van hun dochter meevieren. Ze betalen de lunch en de taart. Het eten werd door de meisjes zelf klaargemaakt. Echt geweldig om te zien. Diepe respect, zo handig

dat ze zijn en zo zelfstandig. Ze helpen elkaar allemaal en de helpers zorgen ervoor dat het goed loopt, doen zelf heel veel en verdelen de taken. Een aantal meisjes waren de was aan het doen.

Anderen waren aan het studeren in de studieruimte of aan het spelen of relaxen op het terrein. De lunch was echt een feestmaaltijd voor de kinderen. Ze kregen zelfs ijs als toetje.

Aan het eind van de middag kwam er een tractor met dorsmachine op het terrein om de rijstplanten te dorsen. De rijst is voor eigen gebruik en wordt ook verkocht. Ook hier hielpen de oudere meiden samen met Dina, chauffeur en huismeester (conciërge).

Tegen de avond, toen het wat minder heet was, gingen we volleyballen, badmintonnen en spelen op de speeltoestellen.

's Avonds hebben we de verjaardag van Jamira gevierd met het

verjaardagsritueel met cake. De twee jongste meisjes

waren de jarige Jamira. Alles werd gefilmd en opgestuurd naar Zwitserland. Daarna werd er gedanst. Wat kunnen die meiden dansen. Super om te zien en een mooie afsluiting van een feestdag.

Woensdag 20 februari

Naar het Havnos project in Iyakachchi, de leerwerkboerderij. Father Avalin was er niet. Fr. Stanny, assistent van Fr. Avelin was er gelukkig wel. Hij heeft ons rondgeleid. Er zijn hier mooie dingen gerealiseerd. De varkensschuur ziet er goed uit. De varkens hebben veel ruimte en kunnen heerlijk badderen in de modder. Er waren ook heel wat biggetjes. In het kippenhok zaten slachtkippen. Er werden net een paar kippen gevild. In de stal stonden melkkoeien en ook zagen we koeien in weiland. Ze zijn bezig met het bouwen van een wachtershuis voor beveiliging van het terrein. De dieven komen vanuit de jungle achter het terrein, daar komt nu het huisje. De fundering ligt erin. Op deze plek hebben ze goed zicht op het terrein. Vanuit het hoofdgebouw kunnen ze het niet zien. De

pindaplanten willen nog niet groeien vanwege de droogte. Het is erg droog op dit moment. Het terrein is heel zanderig en daardoor moeilijk begaanbaar voor de tractoren e.d. We hebben met elkaar thee gedronken en toen zijn we ook weer gegaan.

Op naar het YEC in Jaffna. Fr. Philip was er gelukkig toen wij aankwamen. Met trots heeft hij het nieuwe gebouw laten zien. Het ziet er prachtig uit, het is net klaar. Gisteren was het nieuwe deel geopend door de general councillor uit Rome. We hebben alles bekeken. Het moet nog verder ingericht worden. Dat gaat hij beetje bij beetje doen.

Op de terugreis zijn we in Killinochchi uitgestapt de chauffeur moest nog van alles regelen voor de bus. Sister en ik zijn met de gewone bus gegaan, wat een belevenis. Alleen het instappen al, dat moet allemaal heel snel, anders vertrekt hij zonder je. Chrishani stond nog maar met een voet op de plank en toen vertrok hij al. Ik viel bijna, kon me net vastgrijpen aan een stang. De bus zat goed vol, we konden gelukkig wel zitten.

Na de lunch zijn Sr. Chrishani en ik naar een huis geweest met handicapte kinderen. Dit huis is opgericht door een zuster uit Canada. Ze was er zelf niet. Een klein huis waar 7 kinderen wonen met

begeleiders. Ze worden liefdevol en medisch verzorgd. Ook krijgen ze onderwijs, wel met een minimum aan materialen. Sr. Chrishani zal wat van hun speelgoed aan hen geven. Er is een jongen die fysiek gehandicapt, spastisch is, hij kan nu een beetje lopen. Hij is heel intelligent en maakt overal muziek bij. Een andere jongen kan niet praten en horen. Een is minderbegaafd en een ander heeft het downsyndroom. Er woont tijdelijk een moeder met een baby en haar oudste dochter, zij is gehandicapt. Ze kan niet lopen. Schuift over de grond. Er wordt verderop een nieuw huis gebouwd voor

deze kinderen met een beperking. In het district Mullaitivu zijn zo'n 400 gehandicapte kinderen, die zorg nodig hebben. De bouw duurt erg lang, de regering werkt tegen. Die wil niet alle grond rondom het huis verkopen. Deze grond hebben ze nodig om allerlei producten te gaan verbouwen voor hunzelf en om te verkopen, zodat ze op gegeven moment zichzelf kunnen onderhouden. Het huis is bijna klaar. Hopelijk kunnen ze er snel in en kan ik het bezoeken bij een volgend bezoek.

's Avonds weer een kerkdienst met Fr. Mariyadas. Na de kerkdienst heb ik afscheid genomen van de meiden. Ik heb ze armbanden, oorknopjes en haarelastiekjes gegeven en getrakteerd op snoep. De meisjes reageerden allemaal zo lief. Wat was het goed om hier een aantal dagen te verblijven. Zo maak je het dagelijks leven van deze meisjes echt mee. Een volgende keer verblijf ik hier graag weer, maar dan wat langer, zodat het programma meer verdeeld kan worden over de dagen en ik nog meer kan optrekken met de meiden.

Donderdag 21 februari

Met de bus, ook nu een easybus, terug naar Negombo. Maar eerst nog de kleuterschool (pre-school) bezocht vlak bij het huis.

Het is een klein donker gebouwtje, 24 kinderen van 3 t/m 5 jaar oud. Wat een schatjes. Erg leuk om te zien. Ze zijn hier al van jongs af aan bezig met het schoolse leren. Toen ik er was waren de 5-jarigen

bezig met het naschrijven van cijfers tot 100 in een schrift. Het viel me op dat er weinig speelgoed aanwezig was. Ze gaan tot 12 uur naar school. Dit schooltje staat ook op de grond van de parochie. Hiervoor had ik iedereen al gedag gezegd met pijn in mijn hart, maar al deze mensen heb ik in mijn hart gesloten. Samen met Sr. Chrishani en een van de meiden ben ik naar de bushalte gelopen. De bus was erg laat. Wat fijn dat ik deze dagen Sr. Chrishani bij me had, ze heeft veel voor me geregeld, dat was super. Ik weet niet hoe ik dit alleen had moeten doen.

De busreis is ook deze keer goed verlopen. In Negombo stonden mijn vrienden met de tuktuk op mij te wachten. Fijn om ze weer terug te zien en nog een aantal dagen bij hen te verblijven.